

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. liepos 5 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės, Alės Bukaviniienės ir Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas), susipažinusi su 2022 m. birželio 27 d. paduotu **atsakovo A. M.** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. balandžio 21 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Atsakovas padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. balandžio 21 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės BUAB „Ugneta“ ieškinį atsakovui A. M. dėl žalos atlyginimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir **CPK**) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš **CPK 346 straipsnio** 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (**CPK 346 straipsnio** 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (**CPK 347 straipsnio** 1 dalies 3 punktas). Be to, **CPK 346 straipsnio** 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas **CPK 346 straipsnio** 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuoti pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas **CPK 346 straipsnio** 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuoti pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskustuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovas kasaciniame skunde nurodo, kad teismai netinkamai kvalifikavo ginčo teisinius santykius, netinkamai taikė ir aiškino ginčui aktualios redakcijos Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – **IBI**) 2 straipsnio 8 dalyje nurodytus nemokumo nustatymo kriterijus ir padarė nepagrįstą išvadą, kad ieškovė 2015 m. gruodžio 31 d. buvo nemoki. Konstatuodami ieškovės nemokumą teismai vertino ne tik BUAB „Ugneta“ pradelstų įsipareigojimų ir turto santykį, bet ir visus ieškovės įsipareigojimus, todėl plečiamai aiškino **IBI** 2 straipsnio 8 dalyje nustatytus nemokumo kriterijus. Teismai nepagrįstai nusprendė, kad mokestinė permoka, kuri susidaro bankrutavus skolininkui, nėra laikoma turtu. Teismai netinkamai nustatė žalos skaičiavimo pradžios momentą, neįvertino, kad teismo nutartis dėl bankroto bylos iškėlimo įsiteisėję po 3 mėnesių. Apeliacinės instancijos teismo nutartis yra siurprizinė, nes teismas savo iniciatyva ėmėsi nustatinėti alternatyvius ieškovės 2015 m. gruodžio 31 d. finansinius rodiklius, atsakovas neturėjo galimybės pasisakyti dėl teismo vertintų rašytinių įrodymų reikšmės. Teismų išvados dėl ieškovės nemokumo momento buvo padarytos remiantis prielaidomis. Taip pat teismai nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos, kurioje nurodoma, kad žala dėl sava laikiai neįnėjiuoto bankroto laikomas bendras išaugęs įmonės skolos dydis, o ne visa finansinių reikalavimų suma.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų **CPK 346 straipsnio** 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad byla nagrinėję teismai pažeidė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos kasaciniame skunde įvardytais klausimais, ir kad šie pažeidimai galėjo turėti įtakos neteisėtiems teismų procesiniams sprendimams priimti.

Taip pat pažymėtina, kad **CPK 347 straipsnio** 3 dalyje nurodyta, jog kasacinį skundą surašo advokatas. Remiantis **CPK 57 straipsnio** 3 dalimi prie pateikiamo kasacinio skundo turi būti pridėtas atstovavimo pagrindą patvirtinantis dokumentas. Šiuo atveju pateiktas kasacinis skundas surašytas ir pasirašytas advokatės, tačiau prie kasacinio skundo atstovavimo sutartis nepateikta.

Atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka **CPK** 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto, 3 dalies reikalavimų, todėl jį atsisakyta priimti (**CPK 350 straipsnio** 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4, 5 punktais, 4 dalimi,

n u t a r i a:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.
Nepriimtas kasacinis skundas grąžinamas jį padavusiam asmeniui.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Goda Ambrasaitė-Balynienė

Alė Bukaviniene

Virgilijus Grabinskas

